Eekaadasi Maahatmyam-1

ഏകാദശിമാഹാത്മ്യം

വാരണതന്നന്മുഖനും വാണിയും പാരെഴും ദേവകീനന്ദനനും പാരിജാതാ
പ്യം ഭോഗിശയനനും പാരിജാതാപിനാശനനും ആറുമുഖവനമഴുനും കാളിയും
ആരണ്യവിശനാം വാൽമീകിയും വ്യാസനുമെൻ ഗുരുനാഥനുമെന്നുടെ ചേതസ്സിത
ന്നിൽ മിന്നുതങ്ങണമെ കാരുണ്യപൂരമെനിക്കരുളീടുവാൻ പാദങ്ങൾ കൂപ്പു
ന്നേൻ ഞാൻ. ഏകാദശിമാഹാത്മ്യത്തെ പകക്ഷാനൊരാശയുണ്ടു ഉളത്തിലുണ്ടാകുന്നു. ഈ
ന്നുമഹാലോകർ ചൊല്ലുതമന്നൊതത്താരു ദിനതയുണ്ടു എപ്പോരിക്കുന്നു. ദുർജ്ജനമെന്ന
ദരം കണ്ടാൽ ചിരിച്ചിടും സജ്ജനമെല്ലാം ക്ഷമിക്കുമത്രെ. പിന്നെ പിഴച്ചതിൽ കിടാ
ങ്ങിട്ടുള്ളതൊക്കെ നന്നാക്കുകയെന്നനുഗ്രഹിച്ചിടും. എന്നതുകൊണ്ടു മടിക്കാതെ ചൊല്ലുവാൻ പി
ന്നെ ശ്രീമാധവൻ ലീലയെല്ലാം. പാരിൽ നരനായിരുന്നാകിൽ വേണ്ടതു നാരായണൻ്റെ ക
ഥ ചൊൽകയല്ലൊ. ചൊൽവതിന്നെന്തം താൻ പാത്രമല്ലെങ്കിലൊ ചൊൽവതു ഭക്തിയിൽ
കേട്ടിടെണം. ഞങ്ങൾ മാഗ്രഹമില്ലാത്തവർ ഇന്നു കണ്ടാലും ചരിൽ മൂത്തവൻ താൻ. നാ
രായണ ഹരി എന്നുള്ള നാമത്തെ ആരാകിലും ജപിച്ചിടവെണം. പാരിൽ ഉപാപ
ത്തെ വെരുത്തീടുവാൻ പൊരുതി മതി മതമെരെനാന്നുമെ. ഞാനും മേരരമൂന്ന ഫല
വൃക്ഷമുള്ളവും ക്രീഡിക്കവേണ്ടുള്ള നാമമല്ലൊ. എവർക്കുമെളുപ്പമാമല്ലൊ പാർക്കി
മ്പോൾ നാമത്തിന്നു സങ്കടമില്ലെന്നാകിൽ. ദൂരത്തു പൊക്കേണ്ട മറെറാന്നും കൂട്ടേണ്ട
തൊട്ടും ചൊദിക്കവേണ്ടതാനും. ആയിരം പശുദാനം ദിനന്തോറും ആറു സംവത്സരം
ചെയ്യുന്നതും നാരായണൻ തിരുനാമമൊരു ദിനം നേരൊടെ ധ്യാനം ജപിക്കുന്നതും.
രണ്ടു ഫലങ്ങളും തങ്ങളിൽ നോക്കിച്ചു കണ്ടാൽ തിരുനാമമേറനല്ലു. ഭക്തിയിൽ വരുത്ത
ലുണ്ടെന്നിരിക്കിലൊ മുക്തിക്കു നാമങ്ങൾ കൊണ്ടു പൊരും. ഭക്തിയില്ലാത്തവനെന്ന
ചെയ്താകിലും മുക്തിയെ കൈവന്നീടുമെന്നവരാ. ഭക്തിമുക്തയാൽ പണ്ടൊരു ഭൂപതി
ക്കെത്തിയ മുക്തിയെ കേട്ടുകൊൾവിൻ. രുക്മാംഗദനെന്ന പേരായിട്ടുള്ളൊരു പ
ക്ഷിശനുണ്ടായി പണ്ടു പാരിൽ. അന്നരവീരൻ ഗുണങ്ങളെ ചൊല്ലുവാൻ പന്നഗരാജ
നും നാവു പോര. കേൾപ്പു പലന്യമയൊദ്ധ്യ എന്നുള്ളൊരു നൽപുരി തന്നിലെ മെപ്പൊ
ലം. അപ്പുരി തന്നിലുള്ള ജനം പിന്നിപ്പാൽ കൈതൊട്ടു നാകപുരിക്കു തുല്യം. അങ്ങിനെ
യുള്ളൊരു മന്ദിരം തന്നിലെ മംഗലമൊടു വസിക്കും കാലം. സത്യാത്മാവായുള്ള ഭാര്യയു
ണ്ടാമവയൊൽ താർശരലീല തന്നിൽ നന്നായി ചിത്തം മങ്ങി മരുവുന്നകാ
ലത്തൊരു മാഗ്യമുള്ളൊരു പുത്രനുണ്ടായി. ധർമ്മാംഗദനെന്നു പേരുമായങ്ങിനെ നന്ദമ
വത്തെ പെറ്റതൽ പണ്ടു കാലം. സന്തൊഷമാനസനായി ക്ഷമത്തിൽ പെണ്ണൂർ രഥാത്തനായ് മ
ന്നവല്ലോ. പുത്രനും താനും തൻ ഭാര്യയ മാതൃ മിത്രരും പൌരരും ലോകരുമായി.
കൈപ്പിവെറ്റ മനസ്സായിരുന്നുടൻ ഏകചൊല്ലോയുള്ള ഭൂമിതന്നിൽ. പൃഥ്വീപതി
കുലധർമ്മത്തിന്നെതുമൊരിത്തിരി താപം വരുത്തിടാതെ. പൃഥ്വിവഴി പൊലെ രക്ഷിത
ചത്തിങ്ങിനെ പൃഥ്വിശൻ വാണും മെവും കാലം. നമ്മണങ്ങുരുക്കുന്ന പുഷ്പമലർക്കാപ്പിൽക്കൽ
ചെന്നിറിഞ്ഞു പുഷ്പങ്ങളെല്ലാം. അന്നന്നു വന്നുനിന്നാക്കവെ കൊണ്ടുപൊയി
ന്നൊരെന്നെന്തുമറിഞ്ഞതില്ലെ. ചൊരരെന്നുള്ളിലുറച്ചു നരപതി ആരെന്നറിവ
തിന്നായൊരുനാൾ. മന്നവൻ താൻ തന്നെ മെല്ലവെ ചെന്നിട്ടു നന്നായി നോക്കിച്ചതി
ൽക്കന്നേരം. നാകപുരത്തിലെ നാരിമാരെല്ലാരും വെഗമെറുന്ന വിമാനത്തിന്മെൽ.
ഏറിവന്നപ്പൊടി ഇഞ്ഞു പൂങ്കാവിൽക്കൽ ഏറിയിരിപ്പൊരു പൂക്കളെല്ലാം. പാ

Ma I 778
UB TÜBINGEN

രാതുതൊക്കവെകൊണ്ടുപൊയിചാരുവിമാനംനിരച്ചുകൊണ്ടു= പൊവതിനായിട്ടത്രെ
തെത്താരത്തെനെരത്ത
ഭൂപതിചെന്നുപിടിച്ചുമെതല്ലൊ= എങ്ങുന്നുവന്നിതനാരിമാരെനിങ്ങൾഭംഗിയെല്ലത
മിച്ചെയതെല്ലാം= എന്നുനരപതിചൊദിച്ചനെരത്തുതന്നുസുന്ദരിമാരുംമെല്ലെചൊ
ന്നാർ= സ്വൎഗ്ഗത്തിങ്കലുള്ളൊരംഗനമാർഞങ്ങൾനൽകുസുമങ്ങൾക്കുവന്നു= നിന്നുടെ
പൂവെന്നറിയായ്കയുമല്ലമന്നൻകൊപിക്കയില്ലെന്നൊരുത്ത= മന്ത്രനായ്ക്കൂട്ടെന്നു
വന്നുവിമാനത്തെസത്വരംതൊട്ടുതുടലമില്ലൊൾ= പൊവതിനെതുംകഴിവില്ലാതെ
തയാതിദിവ്യവിമാനംചമച്ചുതില്ലു= നിന്നെയുംനിന്നുടെവംശത്തെയുംശുദ്ധിയെന്നു
രമിച്ചുമുടിക്കുന്നുഞങ്ങൾ= വെരുശുദ്ധിമാരിവണ്ണത്തെയൊന്നവാക്കുതനരപാലൻകെട്ടു
ചൊന്നാൻ= എന്നാക്ഷിമാരെഭ്രമത്തിലമാതരെവന്നിന്നനാണുമൊഴിമാതരകെൾക്ക=
നിങ്ങളെന്നുളതരിഞ്ഞിലഞാനത്തൊമംഗലാംഗിമാരെസത്യമത്രെ= മന്നിലെ
ഞാനുമുള്ളംഗനമാർനിങ്ങളെന്നുഞാനുള്ളിലുരച്ചുപൊയി= വല്ലായ്മവന്നതി
നെന്തിനിനല്ലതചൊല്ലുവിൻചൊന്നതുചെയ്യാമല്ലൊ= ഞാനരംകെട്ടൊരുദെവാം
ഗനമാരുംമിത്തംതെളിഞ്ഞുരചെയ്താർമന്നന്നെ= എകാദശിനൊല്ക്കുംമാനുഷർതെ
ന്നാട്ടാകിൽപൊകുംവിമാനമിതെന്നുചൊല്ലാം= എകാദശിനൊല്ക്കഎന്നുള്ളതെല്ലാരു
ഭൂലൊകത്തിലെകെൾപ്പുതില്ലു= ഞാനെരത്താനമെ ചിച്ചിടെണ്ടുംദൈവമെനാരായ
ണപാഹിമന്നെന്നവെണ്ണു= രാജാവിവണ്ണംനിരൂപിച്ചുനില്ക്കെപൊൾശാനുള്ളത്താ
വുണ്ടായ്ക്കുന്നു= എകാദശിതന്നെനൊറ്റത്തൊരുനാരിമെതമറിയാതെദാരുത്താ
ൽ= അന്നാരിചെന്നുതൊട്ടിട്ടുന്നനെരത്തന്നിന്നവിമാനവുംവെഗമൊടി= എന്നതുകണ്ടി
ട്ടുചൊദിച്ചുഭൂപതിസുന്ദരിമാരായമാതരൊടു= കെൾക്കെന്നമെകാദശിയുംമഹിമയുംനൊ
ല്ക്കുംപ്രകാരവുംദെവിമാരെ= ഒക്കവെകെൾപ്പിച്ചവർക്കുള്ളമന്നെരംസത്വരംപൊയഞങ്ങ
സ്വൎഗ്ഗംപുക്കാർ= കെട്ടുകമാണ്ടെനരെന്ദ്രനുംപൊന്നിങ്ങുകൊശലമാണ്ടുഗൃഹംപുക്കാ
ൻ= ഇതിമെകാദശിമാഹാത്മ്യെപ്രഥമൊദ്ധ്യായഃ ശ്രീ।

അന്നുതൻനാട്ടിലെലൊകരെയെല്ലാമെമന്ദി
രത്തിങ്കൽവരുത്തിക്കൊണ്ടുമറ്റുംതന്നിക്കുള്ളൊരെല്ലാരുംകെൾക്കവെയുള്ളിവ
ണ്ണംപറഞ്ഞുനൃപൻ= എല്ലാരുംകെൾക്കണ്ടൊനൊന്നുഞാൻചൊല്ലുന്നനല്ലതിതെന്നുറച്ചി
ച്ചിടുവിൻ= നമ്മനൽകുംതിരുവെകാദശിതന്നെയന്നുനാമെല്ലാരുംനൊറ്റിടെണം= എന്ന
മെചെയ്തപാപങ്ങളെല്ലാക്കവാൻനന്നിതെന്നുള്ളിലുറച്ചുകൊൾവിൻ= അല്ലെന്നാ
ൽവെണ്ടിമാരായസ്വൎഗ്ഗസ്ത്രീകൾചൊല്ലിത്താനിന്നലെതാൻകെട്ടുതുമിതം= എല്ലാരുംകെൾക്ക
ണ്ണംനമ്മിനിയുള്ളവരുടെചൊല്ലുടെരെങ്കിൽതിരുവെകാദശിയല്ലഎന്നാരുംനിനയാ
തിരിക്കെങ്കിലിപ്പിന്നിതിനെന്നതെരിനാലും= മന്ത്രിജനത്തിലൊരുത്തനന്നെരത്തചി
ന്തിച്ചുനിന്നുപറഞ്ഞാനിതും= ഞാനവരെക്കുറിച്ചുകൽപ്പിതമെ= നൂതനവണ്ണംഞായു
ള്ളൊന്നെന്നും= ഞാനവണ്ണമെല്ലാംവെണ്ണമിതിന്നെന്നുംഞാനിതിന്നുഫലമെന്തെ
ന്നതും= ഏതെവണ്ണമരുൾചെയ്യണംഭൂപതെഉള്ളിലറിവുണ്ടാക്കിടുവാനായി= എന്ന
വൻചൊന്നതുകെട്ടുനരപതിമന്ദഹാസംപൂണ്ടരുൾചെയ്തപ്പൊൾതന്നുടൻചൊദ്യങ്ങ
ൾകെട്ടാലുമെങ്കിലെയതിന്നുള്ളമാഹാത്മ്യമെല്ലാം= ക്ഷീരാംബുധിയിലനന്തനാകും
നാഗമെത്തമെൽപൂമകളൊടുംകൂടി= പത്മദിവതിന്നാദ്യമുള്ളിലടക്കീട്ടുനിദ്രചെയ്യുന്നശ്രീ
മാധവന്താൻ= അന്നമൃതചെയ്തീടുവാൻനെരത്തപൊന്നിൻസൂചിയുനക്കൊണ്ടുനെരെ=
കുത്തിയെടുത്തതുകൺകളിൽപെച്ചങ്ങിന്നെന്നതുമസമിലപുമന്നവുമായിതിയൊടുംകൂട
ഭ്രുതിജയത്തിന്നുപ്രാണനൂക്കഇളച്ചിടുവാനായിസൂചിയാണ്ടത്തന്നെയരുകെപൊതെ
നഷ്ടിന്നിഷമെന്നൊരുനാളിലുപവാസമായി= എന്തിതെന്നുള്ളിലങ്ങവ്വിന്നിനക്കതപ്പൊൾ
അന്നുപൊലാക്കുന്നുവെകാദശി= ഇന്നിവരെല്ലാംനിരഞ്ഞുവന്നില്ലൊന്നിൽസൂചിയാണ്ടാ
ഞ്ഞതുംചെരുതെവാനെ= നാരായണന്മഹാമായക്കളൊരെതിന്നുരൈതൊന്നിയപൊ

ത്തകണ്ടാൽ-ഏതൊന്നെ ഭക്തിച്ചുവന്നിപ്പവൎക്ക് ത്ഥ്വം ആയുസ്സും വിദ്യയും തെളിഞ്ഞൊരക്ഷ-ഈരെഴുലകി
നുമീശനാകുന്നാഥൻ ഇത്ഥം ഭക്ഷിക്കെന്നനുഗ്രഹിച്ചു. അങ്ങിനെയുള്ളൊരു മംഗലനൊമ്പിനെ
യെന്നുനാമെല്ലാരും നൊറ്റിടെണം-നാനാജാതിക്കും വൃദ്ധരും ബാലരും മാനിനിമാരും മറ്റു
ള്ളൊരെല്ലാം ധൎമ്മമായിതലനാളയിരുന്നുടൻ ചിത്തമൊദത്തൊടെയിരെന്നാളും പ്രാതഃ
കാലെ ദന്തം തെച്ചുകുളിച്ചുടൻ വെദജ്ഞാതലായ ദെവൻ തന്റെ നാമങ്ങളൊരൊന്നെ ചൊ
ല്ലിക്കൊണ്ടങ്ങിനെ ഏറ്റു മൊദത്തൊടെ വസിച്ചിടെണം-പാൎന്നിയിൽ തങ്ങുന്നിരുന്തുള
സിയും പ്രാണപൂജ ചെയ്യപൊരെന്നാകിൽ-നൽഫലം നാളികെരം ഫലമൂലവും അശുചി
താദിയും ഭക്ഷിച്ചിടാം-ഏകാദശിയിലൊട്ടുക്കം പതിനഞ്ചും ദ്വാദശിയിൽ പതിനഞ്ചുമ
യിൽ-ഇങ്ങിനെ മുപ്പതുനാഴികയാകുന്നു മംഗലമായ ഹരിവാസരം-ഭക്ഷണം ചൊന്നതവി
ടെ വൎജ്ജിക്കെണം ഭക്തിയൊടുംകൂടി മാലൊകരെ-താംബൂലം തിക്തയസത്യം പരദ്ദയും കാമി
നിമാരുമായിട്ടുള്ള ക്രീഡകളും കൊപവും ലൊഭവും ഭാഷണരീതിയും പാപകൎമ്മങ്ങളും ചെയ്തിടായ്ക-
ഈവണ്ണം ഏകാദശിയും നൊറ്റിങ്ങിനെ കെവലം ഇരെന്നാൾ ദ്വാദശിയും-ഉത്തമപാരണ
ത്തിന്നു ഞങ്ങൾക്കു ഭക്തിയൊടും ഉള്ളത്തിൽ ഇത്ഥം ഗ്രഹിച്ചിട്ടുപിൻ-പത്മനാഭന്റെ ഏകാദശി
തന്നെ ഭക്തിയൊടിങ്ങിനെ നൊറ്റുകൊണ്ടാൽ-ദുഃഖാൎണ്ണവം കടന്നക്കരെ ചെല്ലുവാൻ ചൊ
ല്ലാം ഇതൊന്നിയിതാകുന്നതും-മൊക്ഷം വരുത്തും പ്രകാരം ഉത്തമസാധനമിതിന്നൊളം
നരിമറ്റൊന്നും-അശ്വമെധാദിയായുള്ള കൎമ്മങ്ങളും വിശ്വാസമൊടു തപം ചെയ്കയും-ചൊല്ലുവാ
ൻ മറ്റനെകം വഴിയുണ്ടെല്ലാൎക്കും ചെയ്യാവതല്ലതാനും ചെയ്യാമതൊന്നിക്കളൊന്നുതടങ്ങലൊ
ൾ വൈകല്യമുണ്ടാമിട്ടായിലൊന്ന-കൈവല്യതാതലാം ദൈവതം തന്നുടെ കൈവല്യമാക്കിന്തി
രിയാതതാന്നെ-അങ്ങിനെയുള്ളൊന്നിതെല്ലാൎക്കുമായിതഞ്ഞുന്നുമാമൊരുബന്ധമില്ല-ഇത
ന്നയതിൻ ഗുണം ചിന്തിച്ചുകാണുമ്പൊൾ ഒന്നിനുമന്നെ സമമല്ല ഇല്ലാ-ഭൂലൊകമിഹലൊകവും
പരലൊകവും കിട്ടില്ല സാധിപ്പാനുള്ളൊന്നത്രെ-പന്നഗശായി ശാൎങ്ഗായുധൻ കെശവൻ ശ്രീ
ശ്രീവല്ലഭൻ നാരായണൻ-ഭക്തവാക്യസന്തതം കാത്തുകൊണ്ടങ്ങിനെ അന്ത്യമായുള്ളൊരു
കാലത്തിങ്കൽ-അന്തകഭീതിയതൊക്കെ വരുത്തിടാതെ സന്തതം ശ്രീപാദം ചെൎത്തുകൊള്ളും-
അങ്ങിനെയല്ലാമിരിതെല്ലാന്തിതാകുന്നിങ്ങളെല്ലാവരും ഒന്നാറ്റിടെണം-ഉത്തമമഹ
ഹാഭാഗ്യമെന്നുള്ളതും ചിത്തന്റിൎപ്പിക്കമാനുഷരെ-മറ്റൊരുജന്മവിധിയിപ്പൊൾ തന്നെ നന്ദതുള്ള
ദുൎന്നിനുപായമില്ല-ഈശ്വരതന്നന്നിനയാതെയുള്ളൊൎക്ക് ശാശ്വതമായതു വന്നുകൂടാ-അ
ല്ലൊർ നരന്മാരിക്കൊല്ലൊളിങ്ങിനെ ഏതുപ്രകാരത്തിലും ചിന്തിച്ചീടിൽ-കെല്പുകലൎന്നുള്ളൊ
യകിൽ കൂടി നാമപ്പവും കാണാതെയാകയാലെ-ഒരായുടയതായിരക്കിക്കം നാഥനെ ഓൎക്കായി
ലൊട്ടും നിനച്ചിടാതെ-അൎത്ഥപുത്രകളത്രാദികളെ തന്നെ ചിന്തിച്ചു കാലം കഴിച്ചുവെന്നാ
ൽ-ഘൊരമായുള്ളൊരു [illegible] താഴ്വത്തിങ്കൽ നിന്നെ മറിഞ്ഞുടൻ വീണു നിന്നി-ദൂരമായുള്ളൊ
രുതീരവും കാണാതെ പൊരുളെ-നുക്കിടന്നിട്ടുമെ-ഏതുവഴിയൊന്നുമെ പൊകായ്കയിക്കാരമി
വഴിവെണം നടന്നുകൊൾവാൻ-പത്മവിലൊചനൻ ദുഃഖവിനാശനൻ ലക്ഷ്മിയുക്തൻ തെ
വൻ ഭക്തപ്രിയൻ-ലക്ഷ്മിക്കുള്ളൊരു ഉൾക്കമവൻ പൂമാൻ പക്ഷിവാഹനൻ വിഷ്ണുമൂൎത്തി തെ
ന്നു-ഓൎപ്പുമിലെപ്പൊഴുമാറ്റ രക്ഷിച്ചു തിരുപാദം ഭക്തിയൊടും കൂടതെക്കൈക്കൊൾക പിൻ-തളിയ്ക്കുന്നുമുള്ളൊമാ
യതന്നെനിൽക്കിരുളിരെകത [illegible] നാക്കതന്നാരം-അക്കണ്ടതൊക്കയും മരത്തുമല്ലൊ ചൊൽ
ക്കൊണ്ടനാരായണൻ താനത്രെ-അറമില്ലാതതാരുമെന്നും തന്നുള്ളിൽ [illegible] വന്നും മറ്റൊന്ന
ല്ല-നില്ക്കുന്ന വൃക്ഷവും കാത്തൊന്നാരതിയും [illegible] വെദശാസ്ത്രാദികളും-ഒന്നൊന്നെ കെൾക്കൊണ്ടസൎവ്വ
വും താന്തന്നെ മന്നിരെ ഒിക്കല്യം കണ്ടതെല്ലാം-അങ്ങിനെയുള്ള ശ്രീനാരായണമൂൎത്തി മംഗലമൊറ്റി
യൊഗികളൊരു-ഏകാദശി തന്നെ നൊറ്റു നാമെല്ലാരുമെകവൃത്തിയൊടിരുന്നിടെണം-ദൊഷമുള്ളൊരുമി
യില്ലുകളൊന്നുമൊരുനിക്കം വന്നിടാതെ തന്റെ വണ്ണം-നിക്കമൊരു അൎഥവരുത്തിട്ടുകിലവൎന്നിക്കു
ഒണ്ടെന്നതതെറിനാലും-ധാത്രിപാലപാലതിവണ്ണമൊതൊരൊന്നെ ചൊൽവെത്തിങ്ങിനെ ചൊല്ലിപ്പി
ന്നെ-നാല്പായം കൊണ്ടു നാനാജനം ചിത്തം ചാലവെ പൂണ്ടിക്കൊണ്ടങ്ങുവന്നാൻ-സൽമതി ചിലൎക്കു സ്വകാ
നിയെല്ലാരെയും ചെമെഴ്വഹത്തിന്നയച്ചു പിന്നെ-വാരണത്തിന്മെൽ പെരിമ്പരയും ചെൎത്തുപാ
രിലെല്ലാടവും വൃത്താന്തം ചൊല്ലിച്ചു-ഏകാദശിതലനാളെയറിവാനായി വെഗം നടത്തിനാൻ നിളെയു
ൻ-ഈവണ്ണമുള്ളതിലകൾക്കൊരുന്നാളും കെവലമന്തരം വന്നിടാതെ-ഭൂപതിതന്നുടെയാജ്ഞ
യെല്ലാൎക്കും പാപഹരം വരുമാറു തന്നെ-ഏകാദശിവ്രതം കൈക്കൊണ്ടു സൎവ്വരും-നാഗശയ
നനിൽ ഭക്തിപൂണ്ടാർ-നാരായണ മുരസൂദനൻ കെശവൻ നാരായണ കൃഷ്ണ രാമ രാമ-നാരായണക്ക

ചടങ്ങിനിരിക്കിലാൽ അരുമിത്രപത്തന്നെപോലെ; താന്തന്നെയല്ലതൻനാട്ടിൽവസിക്കുന്ന
അഷ്ടരായൊരെല്ലാരെക്കൊണ്ടും നാരായണനായകാരുണ്യമൂർത്തിതൻപാദസേവകം ചെയ്ക
ഏകാദശി; അത്രമൽശിക്ഷാവരുത്തിനെല്ലാമുറപ്പും ഇത്ഥമൂലകതമന്നവെങ്കിലു; ഏകാ
ദശിമാഹാത്മ്യേ ദ്വിതീയോധ്യായഃ॥

അങ്ങിനെ ഏകാദശിയും നോറ്റെല്ലാരും ഭംഗിയിൽ മെ
വുന്നകാലത്തിങ്കൽ ചിത്രഗുപ്തനും മാനുഷരൊക്കെയും അത്രതൽ വന്നീടാതെ സ
ഞ്ചരം പൊയി. പങ്കജലോചനായമുകുന്ദൻതൻ പാദപത്മങ്ങളിൽ കൂടിനാരെ.
കാലനായുള്ളൊരു പാപിതാനന്നാട്ടിൽ മാനുഷരെതൊട്ടീടാതെയായി. പാപൊഞ്ച
ലൊചനന്തന്നുടെ ദൂതാക്കളായിട്ടുള്ളിവനെക്കൊണ്ടുപൊവാൻ; വെഗത്തൊടങ്ങ
ൻതാനുമന്നേരത്തുവെഗം കഴുത്തെപ്പറ്റിപ്പാഞ്ഞു; നാലഞ്ചുവട്ടം നടന്നിതങ്ങി
ങ്ങും പാലനിരിക്കുന്നിന്നാൻ പിന്നെ; നാണം കെട്ടെന്നല്ലാതൊന്നില്ലെന്നത്രയും തെ
വന്നുന്നതെന്നെന്നുകണ്ടതില്ലെ; നിരഞ്ജസംഭവനൊടീയവസ്ഥകൾ പാരാതെകെ
ൾപ്പിക്കാമെന്നുറച്ചു; ശ്രീപദ്മനാഭനെഷ്ടമ്മുകണ്ടിവണ്ണമെല്ലാം ചെമ്മെയുണർത്തിച്ചാന
ന്തകനും. തമ്പുരാനെ ഹംസവാഹന ധാതാവെ അൻപിനോടെന്നെ നീ രക്ഷിക്കേണം.
മന്നിൽപിറന്ന ചെറുനരന്മാരെല്ലാം നിന്നുടെ മകൻ കാലം കൂടുമ്പൊൾ; ചെന്നങ്ങാ
ൻകെട്ടിയിഴച്ചുകൊണ്ടുനിന്നുടെ മന്ദിരത്തിങ്കലാക്കിമുന്നെങ്ങമത്തിങ്കൽ
ചെയ്ത പ്രതിക്രിയതന്നൊന്നൊന്നെ വ്യാപരിച്ചിട്ടുവാനായി. എന്നെയും സൃഷ്ടിച്ചയ
ച്ചതിൻറെ ശേഷം ഇന്നു ഞാനല്ലാതെയായി സ്വാമി. ഉണ്ടുപോലേകാദശിയെ
ന്നൊരു വ്രതം ഇങ്ങായിട്ടിപ്പൊൾ നരന്മാരെല്ലാം; രുക്മാംഗദനെക്കരിച്ചുതല്ലൊന്നുമെ
പാലതലക്ഷണമെഴുകണ്ടച്ചുതനും; ഇത്ഥമുള്ളതിൽ പ്രസാദിച്ചു മത്ത്യരെസത്വ
രം തന്നുടെ ദൂതരാലെ; കൊണ്ടുപോയങ്ങു വൈകുണ്ഠലോകത്തെക്കാത്തങ്ങൾക്കു
ടാതെ പൊച്ചിടിനാരെ; നിന്ദ്യവൃത്തത്തിന്നു വൈകല്യം വരുത്തെണം മെവഴിയാകിലു.
തമ്പുരാനെ; ദുഷ്ടനാമന്തകനിങ്ങിനെ ചൊന്നപൊൾ സ്രഷ്ടാവായുള്ളൊരു ദേവ
ന്താനും നിരൂപിച്ചാനെത്രയും സുന്ദരമായൊരു പെണ്മണിതന്നെയുമന്നേരത്തു; തന്ന
പ്രകാരമവളുടെ മെയ്യഴകെന്നു ചൊൽവാനൊരുപായമില്ല; ശ്രീപദ്മാവിൻ കൈനശ
ലമെല്ലാർക്കും കാണ്മാനായിരിക്കുമവളെന്നതെന്നവെണ്ടു; അങ്ങിനെയുള്ളൊരു
മോഹിനിതന്നൊടു ഭംഗിയിൽ ധാതാവരുളിച്ചെയ്തു; ശൃംഗാരശാസ്ത്രവൈവകാതെചെ
ന്നിട്ടു മംഗലമാകുന്ന ഭൂമിതന്നിൽ; രുക്മാംഗദനെന്ന ഭൂപനെക്കണ്ടു നീ വിഷ്ണുവേകാ
ദശിക്കൊണ്ടാക്കേണം; അംഗജലീലയായുള്ള സമുദ്രത്തിൽ മുങ്ങിനിലയും കിട്ടാതെ
നിന്നു; ഉത്തമവൃത്തിയുമച്യുതഭക്തിയും പ്രതാപിശമാർക്കുള്ള യത്നത്തെയും ഒക്കെ
വടിഞ്ഞുനിന്ന് തൈതക്കൊക്കയും പുന്നെന്നാലവും നിങ്ങളാക്കീടെണം. മന്നവനി
ങ്ങിനെയാകിച്ചമയുമ്പൊൾ മന്നിലില്ലിവ്രതമെന്നു വരും. എന്നതിനുള്ളൊ
രു വൈഭവമെല്ലാമെ നിന്നിലുണ്ടാകെന്നനുഗ്രഹിച്ചു. ചെന്നാരംനീയെന്നയച്ചു
വിരിഞ്ചനും സുന്ദരാംഗിയും നടന്നാളപ്പൊൾ; അന്തകനാനുമകതന്നെ ഞാനന്നേരം ചന്ത
മെഴുമാറവനും പൊയാൻ. അംഭോജമായും തൻഭവനത്തിങ്കൽ അന്നൊടിരുന്നരുളി
ടിനാനെ. അങ്ങിനെ മെവുന്നകാലത്തു മോഹിനി മംഗലമൊട്ടു നടന്നു ചെന്നു; മന്ദരമായ
ഗിരിതന്മുകളിലെ നന്ദിതമൊട്ടുവസിച്ചുപിന്നെ. അമ്മാനവീണകൾ സംഗീതാദികൾ പ്രൌ
ഢതയൊരോന്നുപ്രയോഗിക്കുമ്പൊൾ. മാനുഷാധീശനായുള്ള രുക്മാംഗദൻ സേനയാ
യോടും കൂടിനായാട്ടിന്നായി നീളുന്നടക്കുന്നനെരത്തുകെൾക്കായി നാദങ്ങൾ കാതിലതെ
ൻ; സദ്ഗുണമാനഗാനങ്ങളൊരൊന്നെ കെട്ടുരസിച്ചു ഉടൻ അങ്ങുപൊയ്ലെന്നുള്ളചി
ന്തയാലെ; നെരെ നമുക്കങ്ങുകാണ്മതിന്നൊന്നിട്ടു പാരമുഴറിചെന്നിട്ടു നെരം കൊണ്ടി
ലവാതിൽമാർമെഴിയായുള്ളൊരു മോഹിനിതന്നെയും കണ്ടാനപ്പൊൾ. അങ്ങി
നെയുള്ളൊരു നാരിയെ മുന്നം ഞാനെങ്ങുമെ കണ്ടിട്ടില്ലെന്നതൊന്നി. തിങ്ങി
ങ്ങനിങ്ങുള്ളകാർകൂന്തലും ഭംഗിതങ്ങുന്ന കുഴൽനിരയും; ചന്ദ്രകലാപൊലുള്ള

നെറ്റിമേൽ ചന്ദനംകൊണ്ടു തൊടുകുറിയും. അംബുജബാണൻ കുടികൊണ്ടിരി
ക്കുന്നൊരു കൂർമ്മയുള്ളൊരു കണ്ണിണയും. കിഞ്ചന നോക്കുന്നൊരു ലോലകളാൽ പോന്ന
ങ്ങു നെഞ്ചിൽ തറച്ചീടും ഭാവങ്ങളും. നാസികയും മികച്ചിട്ടും കപോലവും കാതി
ണയും ഉത്തമത്തോടകളും. സിന്ദൂരവാല്മലർ മന്ദഹാസത്തിങ്കൽ മിന്നുന്ന ദന്തവും
തേന്മൊഴിയും. കണ്ടാൽ മനോഹരമെന്നെ ചൊല്ലയാവുന്നൊരു കാന്തിനിമ്പു കണ്ഠ
ൽ കുങ്കുമരെ പൂണ്ടുള്ള കുളത്തിൽ തങ്ങുന്ന താലിയും മാലകളും. മാൽത്താണ്ഡ
മണ്ഡലം കൂപ്പുന്ന മാറത്തിൽ പിത്തിളവെച്ചൊലുള്ള പാർത്തുകണ്ടാൽ പാരിൽ ആരു
ണ്ണന്റെ കിളിത്തികളും ചെയ്യും നൃത്തിച്ചെട്ടു മിന്നുന്ന ചോല്ലാം. പാണിയിൽ
മരുമാന്തളിരുവളകളും ചെമ്പരത്തിമോതിരം കൈവിരൽക്കും. പൂഞ്ചേലയും ഞെ
റിഞ്ഞു വിളയുടുത്തിട്ടു കാഞ്ചനകാഞ്ചിയും മിന്നുന്നുള്ള ഉന്നതമായുള്ള ഊരുതട
ങ്ങളും നന്നടയും പാദപാടിയും. പൊന്നിൽ നിറമാർന്നുള്ള കാന്തിയും ഒന്നൊ
ന്നെയിങ്ങിനെ കണ്ടു കണ്ടു. കന്ദർപ്പബാണമാൽ പൂണ്ടു നരാധിപൻ ചെന്നവളോ
ടു പറഞ്ഞാനിവണ്ണം. മങ്കകുലമൗലേ ബാലേ പങ്കജലോചനെ നീയൊരു ദിക്കിൽനിന്നു വ
ന്നു ബാലേ. താതനാകുന്നതാരിന്നറിഞ്ഞീടുവാൻ നാഥനാരെന്നതും ചൊല്ലീടേണം.
താനെന്തിനിവിടെ വന്നിട്ടു വാഴുന്നു നിന്റെ മാനസത്തിങ്കൽ വരേണ്ടതെന്തു. മാനുഷാധിശ
ൻ ഇവണ്ണം ചോദിക്കയാൽ മാനിനി രത്നവുമാദരാലെ. പിന്നെയിടകണ്ണാൽ നോക്കിൽ
പങ്കജനെ വാണിവലംകണ്ണാൽ വായും പൊത്തി. ചന്ദ്രികാ ചെന്തൊണ്ടികൊണ്ടു കാണ
ബാലെ മന്ദസ്മിതം പിരട്ടിക്കൊണ്ടാം മെല്ലമെല്ലെ നറുതേന്മൊഴി കുളിരെ മെല്ല
മിളിയാതും ചൊല്ലീടിനാൾ. നാഗലോകത്തു നിന്നിവിടെ വന്നു നാഗപുത്രിയാ
യുള്ളൊരു ഞാനൊ. നാഥനായിട്ടാരുമില്ല ചൊല്ലീടുവാൻ നീതിമാനായുള്ള ഭൂമിപതെ.
ആഗ്രഹമെന്തിനിങ്ങനെ ഇല്ലയുമല്ല ഞാൻ പാർക്കുന്നതെല്ലാം ഇല്ലമിതെന്നും. പൃഥ്വീ
പതിയൊട്ടു കെൾപ്പിൽ ഉൾത്തകരിന്നൊത്തു കാണുന്നേരത്തിൽ താനും. ആഗ്രഹകാ
ന്തനെയെന്നുള്ളതൊക്കയും വാക്കുകൾ തൊന്നിച്ചു ചൊന്നനേരം. ഉൾക്കരുന്ന മോദ
ത്തെ പൂണ്ടു ചൊല്ലിടിനാൻ മർത്ത്യാധിശനായ ഭൂമാംഗദൻ. മെത്രയും നന്നിന്നു
ളുതിരിച്ചയും ചെയ്യുന്ന ഞാൻ പിന്നെ പൊലെപൊലെന്നാ. ഭർത്താവില്ലെന്നു നമുക്കാ
രത്തിനിപ്പെണ്ണു ഭർത്താവാകുന്നതു ഞാൻ നിനക്കു. സങ്കടമേതുമെ കൂടാതെ
പൊയ്യ്യോലും പങ്കജലോചനെ ശങ്കിയാതെ. പന്തണിക്കൊങ്കയും പൂണ്ടുള്ള പി
ച്ചനാമന്തരംകൂടാതെ പോകവേണ്ടു. പൃഥ്വീശനിങ്ങിനെ ചൊന്നതു കേൾക്ക
യാൽ മുഗ്ധവിലോചനതാനും ചൊന്നാൾ. രാജകുലമണി ദിവ്യനാകും ഭവാൻ
വാചകമിങ്ങിനെ കെട്ടുകൊള്ളാം. സത്യമതമെന്നതെന്നു ചൊൽക്കിലെ
ഭാസുരംകൂട ഞാൻ പോരുന്നുണ്ടു. അല്ലെന്നിരിക്കിലോ പോകുന്നതില്ല ഞാ
ൻ കില്ലില്ലിതിനെന്നവൾ ചൊല്ലുമ്പോൾ. കഷ്ടം ഞാനെന്തിതെന്നുമറിയാ
തെ മട്ടോലും വാണിയാൾ നമ്മുടെ പെട്ടന്നവളോടു സത്യവും ചെയ്കയെ
യാ. പെട്ടമാർക്കുള്ളതൊന്നു ഗ്രഹിതമിത്രെ. ചെയ്യുന്നതല്ലെന്നു രക്ഷനരപതി പ
ക്ഷവെയാത്രക്കു ഭാവിക്കുമ്പോൾ. പൊന്നിമണിച്ചെപ്പിനൊത്ത കുചരണ്ടും
പിന്നെയും തന്നിലെ ചിന്തിക്കയാൽ. അംഭോജബാണൻ വലപ്പതിതെ
ക്ഷുന്നൊരമ്പെ ചുടുചൂട കൊണ്ടു മാറിൽ. പിന്നമിരക്കിള്ളരവശനായിട്ടു ചെ
മിച്ചകന്യവൾ ചൊന്നവണ്ണം സത്യവും ചെയ്യതമൈക്കണ്ണിയൊടും. കുടിസ

ഘൊരംപൊയങ്ങുവിട്ടുപൊക്കാൻ.ഭദ്രശീലയുംപുണ്ഡരീവരുമായിചെമ്മെന്നു
വിഷ്ണുവസിക്കുംകാലം.ചൊൽപ്പെറുന്നിന്നൊരുവൃശ്ചികമാസത്തിൽശുക്ലൈകാ
ദശിയുംവന്നു.പൃഥ്വീശനുംപുരവാസികളൊയൊരുംനൽതിരുവെകാദശിനൊ
ല്ലാനായി.കഴിച്ചുവെണ്ണുന്നതൊക്കത്തലനാളെന്നുരുതമൊടൊരുമിച്ചുവിതെ
ന്നു.ഹസ്തിതന്മെൽനിരയുന്നപെരുമ്പറശബ്ദംചൊല്ലക്കങ്ങളുമെട്ടനെരം.മുദ്ധാ
ങ്ഗിമൊഹിനിചൊദിച്ചാൾതന്നുടെഭർത്താവാകുന്നമഹീശനൊട്ടു.കെൾക്കുന്നശ
ബ്ദംനിങ്ങളെല്ലാവരുംത്യക്കമൊടാരംഭിച്ചിടുന്നതുംപാസ്തവമെന്നതെചൊ
ല്ലെണമെന്നപ്പൊൾപൊൽതാർശരതുല്യൻതാനുംചൊന്നാൻ.നൊല്ക്കയുണ്ടെകാ
ദശിഞങ്ങൾക്കൊക്കയുംനിക്കംവരാതെഞാൻഭൂമിതന്നിൽ.ഞാനെന്നാളെന്നറിയാതൊക്ക
റിവാനായിന്നുതമായപറയടിച്ചു.മുഖ്യമായുള്ളൊന്നിതെന്നുമെന്നറിതൈ
മക്കഞ്ഞിമാർകലരതനമെനി.പതക്ഷതിയുംകൂടിനൊറുകൊൾകെവെണ്ണലക്ഷ്മി
ശൻകാരുണ്യമുണ്ടാം.പാലെ.ഞായമെല്ലാമുപൻചൊന്നതുകെൾക്കയാൽസവ
രംമൊഹിനിതാനുംചൊന്നാൾ.നൊല്ക്കയെന്നുളളതായിന്നയതല്ലാമെനിതൈ
നാല്ക്കുന്നതുംകൂടക്കാണ്മകയില്ല.കെട്ടിട്ടില്ലാതൊരുതനൊന്നിതെന്നുഞങ്ങിനെക്കൂട്ടി
ചമച്ചതുകൊണ്ടമത്തെ.നാട്ടിടെക്കൂടിയുവാസിക്കാമെന്നതുകെട്ടാൽചെവിക്കുടെ
പാൽപിടെണം.ഏന്നൊന്നുഞെമന്തിരുവടിതന്നൊണമെന്നുതടെവല്ലഭനൊന്നാമിച്ചൊ
ൾഏന്നുമെക്കാദശിനൊൽക്കയെന്നുളളതുഞന്നുതടങ്ങിമാറിടവെണം.ഏന്നെഏ
ന്നൊടൊരുസത്യംചെയ്തുണ്ടല്ലൊമുന്നംതാനെന്നുചൊന്നതുകെട്ടിട്ടുവാൻ.സത്യത്തിനന്ത
രംവന്നിട്ടുന്നാകിലൊഏതൃയുംനന്നെന്നുചൊല്ലാമിതെപ്പൊൾകഷ്ടമായുള്ളൊരു
വാചകമിങ്ങിനെപെട്ടന്നുചൊന്നതുകെട്ടുമുപൻ.ഒട്ടുനെരംവിരൽനാസികമെ
ൽവെച്ചുടക്കിയുമുന്നിനിലത്തുനൊക്കി.ഞെട്ടിനിന്നിട്ടുന്നൊരുളളത്തിലൊ
രന്നെരിക്കുംനിരൂപിച്ചുനിന്നുപിന്നെദുഷ്ടമതിയാളെകൈപിടിച്ചങ്ങിനെ
നപെട്ടന്നുചാരത്തിരുത്തിമന്നൻ.പാട്ടൊത്തപൊർമുലമൊട്ടുതലൊടിക്കൊ
ണ്ടിവ്വണ്ണമൊരൊന്നെപറഞ്ഞിടിനാൻ.സുന്ദരരൂപെമൃശിവെക്കുൽമൊകി
കഞ്ഞമിലൊചനെഏന്നൊമലെ.നമധുരംപൊഴിയുന്നളനിൻവാക്കി
കൽദുർമധുരംകലർന്നായതെന്തെ.സിദ്ധമല്ലാത്തജനങ്ങളെപ്പൊലെനീയത്ത
മിലെപറഞ്ഞിടാമൊ.ചെയ്യരുതാതൊരവസ്ഥയെന്നെക്കൊണ്ടുചെയ്യി
പ്പിക്കമാറൊകഴിച്ചുനീ.നിന്റെരക്ഷിച്ചുളളസെവയിതെന്നുമെനാരിമാർമെന്മെ
ലധരിച്ചിപയൊ.ഞാൻവ്രതംകൈവെടിഞ്ഞിട്ടുന്നാകിലെതൻരക്ഷിവനെതൈ
കവെടിഞ്ഞിടാവുകെൾ.നുയതലൊചനയായഗ്രന്ഥമിയെപ്പെയാക്കിടൊ
ഷനിമന്നെക്കൊണ്ടു.ന്യൂകമാന്തുളളരിതാങ്ങുവത്തികൽവാഴുന്നചന്ദ്രികൾ
ക്കുട്ടിടാതെ.ഞാൻവണ്ണമുളളമൊഴികെട്ടുമൊഹിനികൊപംകലർന്നുപറഞ്ഞി
ടിനാൾ.ഭൂപതിമാക്കുത്തിട്ടുന്നതല്ലാതെവചനംമതിചൊന്നതിപ്പൊൾ.
സത്യംചെയ്തുമന്നെഏന്നൊടുചെയ്തിന്നിനിഭെദംപറഞ്ഞാൽഞാൻകെട്ടിട്ടു

ഷൊ: കുളന്മാൎക്കുള്ളതൊ കിളിത്രഭൂപതിക്കുള്ളതല്ലെന്നുമറിഞ്ഞിടെണം: ക്രൂരമ്പുത
ൻചെയ്തസത്യമെന്നൊൎത്തിട്ടുപാപംവരാതെനൊല്ലുന്നതിനിഞ്ഞാൽ: നാട്ടി
ലുന്നൊരുത്തരെകാദശിനൊല്ക്കിൽനിൻവിട്ടിന്നെൻജീവനെപൊക്കുന്ന
ങ്ങ: പാരാതെകണ്ടുകൊണ്ടാലുമിതെങ്കിലൊ ചൊരമാൎക്കുള്ളൊരാജ്ഞാവാക്യന്നി
ജ്ഞാനിയെന്നാകിലുമിവണ്ണംകെട്ടപ്പൊൾ മാനസെകിഞ്ചിൽകൊപിച്ചുമ
ന്നൻ: ഇന്നുതന്നെപൊയിനിയെന്നരികിലും: എന്നുടെമുമ്പിനുചന്തി
ടിലും: അച്യുതൻതന്നുടെതൃക്കാഴിന്നയാണനിശ്ചയമെകാദശിനൊല്ക്കും
ഞാൻ: അത്രയുമല്ലുള്ളതന്നിനിയെങ്കിലൊസത്യരമൊന്നുഞാൻചൊ
ല്ലാമിപ്പൊൾ: എന്നുടെപുത്രനായുള്ളധൎമ്മാംഗദൻതന്നെഅമ്മമതെന്നിൽ
വെച്ചു: നിന്നുടെകയ്യാലെകഞ്ചുമെഴുത്തിഞ്ഞുതന്നാലെകാദശിനൊല്ക്കൊ
ള്ളാം: അല്ലാതെയെന്നുംഞാൻസമ്മതിച്ചീടുന്നതല്ലെന്നവൾചൊന്നനെര
ത്തിങ്കൽ: ഭിന്നഭാവംകലൎന്നീടിനെമന്നവൻതന്നിലെചിന്തതുടങ്ങിത
പ്പൊൾ: അയ്യൊഎൻകൎമ്മദൊഷമിതെന്നെവെണ്ടുദൈവമെഞങ്ങിനെവന്ന
തിപ്പൊൾ: മമമമാൽപിന്നന്ധനായിങ്ങിനെചെമ്മെഞാൻസത്യമൊചെ
യ്തനല്ലൊ: സത്യംപിഴക്കയെന്നുള്ളതുവാക്കിനെപൊൾവത്രെയുംകഷ്ടമായുള്ളൊന്ന
ത്രെ: പുത്രവധംചെയ്യുമെന്നുള്ളകാരിയംപത്തിരട്ടിയതിൽകഷ്ടമത്രെ: എന്മ
കനായിയചൈതൽതന്മെനിമെൽഎങ്ങിനെആയുധമെല്പിക്കുന്നു: എന്തിപ്പൊ
ൾവെണ്ടുന്നതെതുമറിഞ്ഞീലഅന്ധനായുന്നുഞാനെല്ലാംകൊണ്ടും: നാരായ
ണപൊററിനീയെതന്നെയുള്ളൊർപാരമ്പരന്നെൻഞാൻതമ്പുരാനെ: അനുവണ്ണ
മൊരൊന്നെചിന്തിച്ചുമന്നവൻമൊഹിച്ചുഭൂമിയിൽവീണാനപ്പൊൾ: താതെ
ൻറസങ്കടംകണ്ടൊരുതന്നുടൻതിമാനായകമാരൻഓടിയെത്തിനാൻ: താനും: താത
നെചെന്നെടുത്തഥമടിയിലിരുത്തിട്ടുശീതമായുള്ളജലംതളിച്ചു: താപംകെടുത്തിയും: പാ
ദിശ്രമിപ്പിച്ചുതാപംകെടുപ്പാൻപറഞ്ഞാനിത്ഥം: ബൊധമില്ലാതൊരുബാല
നായുള്ളഞാൻതാതനൊടൊന്നുണ്ടുപെൾപ്പിക്കുന്നു: നിധമില്ലാത്തവരെപൊത
ലയിങ്ങിനെദീനതകൊള്ളുവാനെന്തുബന്ധം: മായകൊണ്ടുള്ളൊരുമൊഹ
ങ്ങളൊരൊന്നെമായുവാൻകാരണമായില്ലതയാതാൻ: ദുഃഖിക്കയെന്നുള്ളത
ജ്ഞാനികൾക്കുള്ളൊരുപൾക്കരുന്നിങ്കലുദരകെവെണ്ടുൾ: ചിത്തതന്നിങ്ങിങ്ങനെയൊ
ടിരുന്നിങ്ങിനെന്നെത്ഥംഞാൻചൊന്നതങ്ങിഞ്ഞിൽകെൾക്ക: സത്യമസത്യമക്കി
ട്ടുകൽഎന്നതുപൃത്ഥ്വിശന്മാൎക്കുവിശെഷതല്ലെ: ചക്രായുധനായവിഷ്ണുഭഗവാൻറെ
പൾക്കരുണയുംകരഞ്ഞിട്ടുമെ: സത്യവുംധൎമ്മവുംയജ്ഞവുംവെദവുംഭക്തിയും
ശ്രീതിയുമുള്ളദെവൻ: അങ്ങിനെയെല്ലാമിരിക്കുംശ്രീമാധവൻമംഗലംനൽകു
ന്നനാരായണൻ: സത്യമുള്ളൊൎക്കിതിൽപ്പുണ്യകാരുണ്യവാൻസത്യത്തെകൈ
വടിഞ്ഞീടരുതെ: എന്നതിന്നെന്തൊരന്തരംവരാല്ലാൻഅന്നുഞാനൊന്നുണ്ടു

ചൊല്ലീടുന്നു: അപ്പന്റെ കല്പനപോലെ തന്നെ അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടു നിശ്ചയം സത്യത്തെ രക്ഷി
ക്കെണം: ദോഷമതിനില്ല പങ്കമിരനാളെ ചെയ്യുന്ന കർമ്മമൊത്താതെന്റെ
വതില്ലാതെ അക്കപ്പെട്ടൊ ലൊക്കയും വ്യാപരിച്ചു വെന്നു വന്നുവല്ലൊ: ചാകെ
ന്നുള്ളതമില്ലെന്നല്ലല്ലൊ പാപമിതിനിപ്പൊളൊന്നുമില്ല: പെററന്നുതന്നെ
മരിച്ചുപൊകിലുമാം ഏറുമിതിനൊട്ടുന്നാൾ ചെന്നാലും: ഏതെന്നറിഞ്ഞില്ലായ
ള്ളൊരു കാരിയമെന്നതിച്ചതു ചെയ്കിലും മരണം: ചത്തുവെന്നാകിലും ജീവന്ന
കെടില്ല സത്യരം മറെറാന്നിൽ പൊകെയുമുള്ളു: ചത്തും പിറന്നും മരിച്ചുമിരി
ക്കുമിപ്പൃഥ്വീയിങ്കൽ പലജാതിയായും: ഏന്നെജന്മത്തിങ്കൽ ചെയ്തകർമ്മ
ഫലം പിന്നെ ജന്മത്തിലനുഭവിക്കും: അന്നവിടെത്തന്നെയുള്ളവന്നതൊന്നും
മൈത്രം പിന്നെ ശത്രുക്കൾ ഇടാതെ: അപ്പനമ്മയും തമ്പി തനയരും ഉത്തമയും ഭാ
ര്യാമിത്രരെന്നും: അററമില്ലാതൊരു ചാർച്ചയും ചെർച്ചയും ഏറുമിതിങ്ങിനെ
താന്നിച്ചിട്ടും: ഒക്കവെടിഞ്ഞിവിട്ടു അപ്പരപ്പെട്ടാൽ അക്കണ്ടതൊക്കയും മ
ററാന്നത്രെ: ചിലവെയിങ്ങിനെ നീളുനടക്കുന്നു ഈശ്വരപ്പക്കീട്ടും വണ്ണം കണ്ണാ
ക്ക: നാലുവെദത്തിൻ പൊരുളായ ദൈവത്തിന്റെ ലീലാതത്വിങ്ങിനെയുള്ളൊ
ന്നത്രെ: ഈ ലൊകരാരുമിതെയറിയാതെ കൊല്ലുന്ന വെലപലപ്രകാ
രം മായയിൽ നേരിതെന്നൂടി വെച്ചങ്ങിനെ ചെയ്യായ സാഗരം നീന്തിക്കടന്നു
ശുദ്ധന്തമില്ലാതൊരീശ്വരനെന്നതും ഉൾക്കണ്ടിട്ടു രക്ഷിതക്കവെണ്ടു: താതാ
നിതെയറിയാതക്കൊണ്ടൊരുനീതിത്തൊനിങ്ങിനെ ചൊൽക്കയല്ലെ:
ഏന്നാലുമിങ്ങിനെയുള്ളൊന്നിതാകുന്നതെന്നുടനുള്ളിലൊർത്തിടവെ
ണം: അപ്പനെരക്ഷിക്കപ്പുത്രനാലും ഫലം നിശ്ചയമൊന്നിന്നതൊരു
മെകിൽ: സത്യത്തെയും തിരുവെകാദശിക്കമെഭക്തിക്കും മുക്തിക്കും വം
ശത്തിന്നും: ഒക്കെക്കുമെതം ചെയ്ക ഉപ്യം വരുത്താതെ രക്ഷിച്ചുകൊൾക
ഞാൻ ചൊന്നവണ്ണം: ഉത്തരം തന്നുടെ പുത്രനായുള്ളൊരു രത്നമണിയാ
യ ബാലകൻ താൻ: സത്യമായുള്ളൊരു വാചകമിങ്ങിനെ സത്യരം ചൊൽ
കയാൽ പൃഥ്വീപാലൻ: ചെമ്മവും കല്പാലെടുത്തു പിടിച്ചിട്ടു മെല്ലനിവെ
ട്ടിന്നൊരു മതന്റെ: നമ്മുടെ തന്നിവിരുത്തിക്കുമാരനെ ചെയ്തുകൊണ്ടുരച്ചിടെ
ചാരെ: അന്നെരം മൊഹിനി തന്നൊടരുൾ ചെയ്തു എന്നതെല്ലെ ഉപനല്ലവെ
ടെ: നിന്നൊടുകണ്ടൊരു ദോഷമായുള്ളതു ഞാനുനിരൂപിച്ചാൽ ചെയ്കിലും: ഏ
ന്നജന്മത്തിങ്കലെങ്ങാനുമെന്നതു ഞാനുനിരൂപിച്ചാൽ ചെയ്യുന്നുൾക്കള്ളിച്ചുക
ണ്ടുപലപ്രകാരത്തിലും തപ്പൊട്ടിനച്ചാൽ ഫലമില്ലല്ലൊ: നിന്നുടെ വാഞ്ഛി

തപായവണ്ണും തന്നെ എന്നുടെ സത്യം ഞാൻ രക്ഷിക്കുന്നു. ഇതി ഏകാദശിമാഹാത്മ്യത്തി
ലൊരദ്ധ്യായം: ശ്രീകൃഷ്ണൻ ലോകവും നിന്നെയും എന്നെയും ഒക്കെയുടയതായുത
ഞാനത്രെ: സൃഷ്ടിസ്ഥിതികളെ നടത്തിനിന്നിട്ടുള്ളതും ത്രൈലോക്യത്തിൽ നാരായണനെ
ലെ: നേരെല്ലാം കാണ്മാനൊരാധാരമായവൻ നാരായണനെ വെക്കുന്നതുകൊള്ളും. ഇ
ത്ഥം പറഞ്ഞവൻ പുത്രവദനത്തിൽ സത്വരമൊന്നു ദർശിക്കയൊ: ചിത്തമിളക്കി പുര
ന്ദരക്കണ്ണുനീർ മത്തനെന്നാകിൽ വരുന്നതല്ലൊ. അപ്പൊൾ അമ്മയും കണ്ണുനീരൊന്നർക്ക
ളുമൊഴുക കണ്ണുനീർ വാർത്തന്നേരം ചൊല്ലിനാൾ മൊഹിനി എന്നയ്യൊ എന്തുടൻ വല്ലാ
തെ ഇതൊരുവനെക്കൊന്നിടെണം. കണ്ണുനീരൊളുകാതെ കണ്ണുമഴുത്തിങ്ങനെ നിൽക്കാമെങ്കിലൊ
ലവെണ്ണമിപ്പൊൾ: ഇത്ഥം മൊഴി കേട്ടുടൻ മടക്കിട്ടു പുത്രസമീപെ ചെന്നിരുന്നനന്നായി. മു
ഖാംബുരാശിതന്മദ്ധ്യമിളങ്ങുന്നമദ്ധ്യെ ക്ഷണനായമിഷ്ണുമിനെ: ഭക്തിയൊടെ
ത്രയ്യം ശുദ്ധമായുള്ളൊരു ചിത്തെ കരുതി സ്തുതിച്ചിട്ടിനാൻ: താരകാരാതെ മുരാന്ത
കദൈവകങ്ങൾ പാരിടെയായുള്ളന്ന പൊറ്റി. താമരസായതകസൂദനസെവിതപാദമക്കൾ
കാന്തപുരുഷൊത്തമ: ദാനവവംശവിനാശനകേശവ വാമനനാർക്കലക്ഷ്മിയവാസുദ
ദെവ: നാനാജനങ്ങൾക്കും ജീവനായുള്ളൊരു ദിനദയാനിധെ കൈതൊഴുന്നെ
ൻ: നിത്യനായെന്നെങ്ങുമുനിശിവകൽമൊദനസെവിച്ചിരുന്നെൻ പൊറ്റി. ദുഃ
ഖമാം പാരിധിതന്നിൽ വീണിന്നു ഞാൻ ദുഃഖം പൂണ്ടെങ്ങും കരകാണാതെ: നിന്തിരു
മുണ്ടകച്ചരണം തന്നത്താൻ കൈതൊഴുന്നെൻ തമ്പുരാനെ: പാരിച്ചകൊള്ളുകെന്നും എ
ന്നെനിവെക്കാതെനിലക്കാവിൽ കരുണാംബുധെ: അനുഭവിതന്നിരിക്കുന്നതി
ന്മതിനല്ലുരി വൈകുണ്ഠമെത്തിക്കെണം: സത്യത്തെ രക്ഷിച്ചു സത്വരമിന്നു ഞാൻ
മൃത്യുഭവിപ്പാൻ തുടങ്ങുന്നു. അപ്പൊൾ അമ്മക്കും പുത്രനുമായിട്ടു നിശ്ചയം പെട്ടുമിതൊ
ന്നുതന്നെ: അച്യുതനെ അരവിന്ദവിലൊചനയുമ്മരണഭയം നൽകെണമെ.
അക്കായുതപ്പെടുതെക്കൊണ്ടു നില്ലാരു പൊൻകിരീടമെന്നിൽ തൊന്നെണ
മെ: പഞ്ചമിചന്ദ്രനുമന്യംനെറ്റിത്തടം ചഞ്ചലം കൂടാതെ തൊന്നെണമെ: മാ
രന്റെ വില്ലിനൊടൊത്ത ഭ്രൂചില്ലിനെന്മനക്കാമ്പിൽ തൊന്നെണമെ: ഗൊ
രൊചനത്തിലകമ്പുതിയാതവം കാരുണ്യമൊടെന്നിൽ തൊന്നെണമെ: ഇത
നമായതിലമലർ തൈതൊഴുംനാസികയുമുള്ളിൽ തൊന്നെണമെ: പൊന്നുമം
കൈതൊഴും കണ്ഠവും കന്ധരവും എന്മനക്കാമ്പിൽ തൊന്നെണമെ. ദർപ്പ
ണം പൊലെ വിളങ്ങും കപൊലവും തൾപ്പിലെ പാഴും തൊന്നെണ
മെ. സിന്ദൂരവും നല്ല ബന്ധൂകവും തൊഴുന്നധരമെന്നുള്ളിൽ തൊന്നെണമെ.
കുന്ദമണിക്കൊത്ത ദന്തങ്ങളുമുത്രയും ഭക്തിയിലെന്നുള്ളിൽ തൊ
ന്നെണമെ. ~~കുന്ദമണിക്കൊത്ത ദന്തങ്ങളുമുത്രയും ഭക്തിയിലെന്നുള്ളിൽ തൊ~~
~~ന്നെണമെ~~: ചന്ദ്രികാപൊലെ വിളങ്ങിനിന്നിട്ടുന്നമന്ദഹാസങ്ങളും തൊ
ന്നെണമെ. വെണ്ണയും പാലും നല്ലതെനും തൈതൊഴും പാണിരസജ്ഞ

വുംതൊന്നെണമെ.മാറത്തിക്കൃപ്പംതിരുമെയ്മിങ്ങിനെതകൊമളമൊടെന്നിൽതൊ
ന്നെണമെ.ശംഖിമണിക്കുമ്പിട്ടുകൈതൊഴുംകണ്ണുവുംസങ്കടംപൊമാറുതൊന്നെണ
മെ.ഹസ്തയുംകൌസ്തുഭമായശ്രീവത്സവുംഭക്തിയൊടെന്നുള്ളിൽതൊന്നെണമെ.
ന്നുലൊലമാൻശൊഭിച്ചമെവുംവനമാലയുമെന്നുള്ളിൽതൊന്നെണമെ.ശിക്ഷ
ഭഗത്തികളൊക്കെവരുത്തുന്നതൃക്കരങ്ങൾനാലുംതൊന്നെണമെകങ്കണങ്ങാല
ങ്ങൾപൂണ്ടുശൊഭിച്ചൊരുഭംഗികളുള്ളിൽതൊന്നെണമെ.പത്മംഗദശംഖചക്രങ്ങ
ളുത്തരംഹതപെട്ടുമുകൾക്കാന്തിൽതൊന്നെണമെ.രത്നമുണ്ണിവിളങ്ങുന്നകാഞ്ചിയും
ചിത്തത്തിൽമൊദെനതൊന്നെണമെ.പൊൻകനകത്തുണ്ടുകുമ്പിട്ടുംതുത്തടന്നിൻകമ്പി
വൊടെന്നിൽതൊന്നെണമെ.വെണ്മതങ്കുമുഴംകാൽതിണയുമെൻരക്തമുഷംപൊ
മാറുതൊന്നെണമെ.കൈതമലർകൈതൊഴുന്നകണക്കൊഴൽകൈതവംകൂടാതെ
തൊന്നെണമെ//.തൃക്കാൽപുറവടിയുംചിരല്പംനഖംചെൽകമലത്തിൽകൽതൊന്നെ
ണമെ.പല്ലവംപൊലെപത്തുള്ളൊരുളുംകാൽത്തല്പൽപൊമാറെന്നിൽതൊ
ന്നെണമെ.കെശന്തടങ്ങിമലരടിയൊളവുംകെവലംകെശവതൊന്നെണമെ.നി
ഖമുഖകിൽനിറംമിന്നുന്നരൂപമെന്നിചിലവെണ്ണവണ്ണംതൊന്നെണമെ.നാരായ
ണഹരിനാരായണഹരിനാരായണനിന്നെകാണാകെണം.ശിവഷിയൊ
ഗംവരുന്നെരംനിന്നെഞാൻദെവെശക്കണ്ണൊണ്ടുകാണാകെണം.കണ്ണിനാഥ
ദക്കളൻവാപാഴിയുംഷിന്നെയണ്ണൊരെനിന്നെകാണാകെണം.പന്നഗരാജന്ന
ങ്ങംമണിമെത്തമെൽനിന്നെയുംഭക്തിയിൽകാണാകെണം.നമ്പിതന്നിൽതി
രുമുടിചെർത്തുള്ളൊരംബുജമാതിനെകാണാകെണം.പാദസരൊജംതലൊടി
വിളങ്ങുന്നമെദിനിതന്നെയുംകാണാകെണം.പക്ഷിരാജന്നെയുമക്ഷിക്കൊ
ണ്ടെപ്പൊഴുംശിക്ഷയാകുംവണ്ണംകാണാകെണം.കൊണ്ടൽനെവർണ്ണനെയും
വണ്ണംകാണ്മാനായിക്കുമ്പുതകൈമിട്ടുകൈതൊഴുന്നെൻ.ആഗമത്തെമത്സ്യരൂ
പമായിവിളങ്ങൊരുആഗമക്കാതലെകൈതൊഴുന്നെൻ.ആഴുന്നമന്ദരമാമലയാ
യിപൊങ്ങിച്ചൊരാമിവണ്ണംപൊറ്റികൈതൊഴുന്നെൻ.പന്നിയായിട്ടുഹിര
ണ്യനെഹിംസിച്ചൊരിന്ദിരാവല്ലഭകൈതൊഴുന്നെൻ.ചിന്നനരസിംഹരൂ
പമായിപാപിയെകൊന്നമംഗലകൈതൊഴുന്നെൻ.വാമനനായിച്ചെന്നു
ഭൂമിനികൊണ്ടൊരുമാമുകിൽവർണ്ണാൻകൈതൊഴുന്നെൻ.ഭൂമിശമാരെവ
ധിച്ചാൻപരിചൊടെരാമാവതാരകൈതൊഴുന്നെൻ.സൂര്യകുലരാമനാ
യിച്ചിരന്നൊരുകാരുണ്യവാരിധെകൈതൊഴുന്നെൻ.ഭക്തിയെറുംബലഭദ്ര
രാമനായഭക്തജനപ്രിയകൈതൊഴുന്നെൻ.കൃഷ്ണനായിട്ടുവഷിമൊഹംവ
ളർത്തൊരുവിഷ്ണുവെൻപാദംകൈതൊഴുന്നെൻ.കല്കിയായിമെൽ
ചിരപ്പാനായിങ്ങിനെനില്ലുംശ്രീമാധവകൈതൊഴുന്നെൻ.ദുഃഖാങ്കുവ
ത്തിലുഴന്നിട്ടുമെന്നെനിരക്ഷിച്ചുകൊള്ളണംതമ്പുരാനെ.വിശ്വാസത
മാട്ടെതൃക്കാല്ക്കൽനമിക്കുന്നെൻവിശ്വനാഥപൊറ്റിതമ്പുരാനെ.ചിക്കായ

ളിഞ്ഞു പൃഷ്ഠരാക്ഷൻ തന്നെ അമ്പിൽ നണ്ണി. ദുഃഖിതനായിട്ടിവണ്ണം സ്തു
തിച്ചുടൻ വെക്കമെഴുന്നീറ്റുനിന്നു പിന്നെ. സത്യത്തെ രക്ഷിപ്പാനായൊരു
മിച്ചുടൻ പാഞ്ചാലി വിളങ്ങുന്ന വസ്ത്രം കൊണ്ടു. ഓമനയായൊരു നന്ദനന്തന്നെ
ട വാമഭാഗെ ഗതന്നാരി വാമം. ചെന്താരണ്ടൊക്കും നയനങ്ങളുമായ് ദ്രൌ
ധാത്രിയിലെങ്ങും നിറന്ന ദെവൻ. മൂർത്തിമുകുന്ദൻ തിരുവടി കെശവൻ താ
ൎക്ഷ്യകൊന്നന്നന്ന് വെഗാൽ. പക്ഷിരാജനെ ... കപ്പുറത്തിൽ കരെറീട്ടു
അക്ഷണം ഭൂമിയിൽ പുക്കു പിന്നെ. ദ്രുപദാത്മജതന്നുടെ ചാരത്തു ചാരാ
തെ ... ചെന്നങ്ങു സ്വനന്നായി. ... പുംസ്ത്വം മടങ്ങിട്ടി
ച്ചുടൻ നില്ലെന്നരുളിനാൻ വിശ്വനാഥൻ. ഞെട്ടി നരാധിപന്മാരെങ്ങും ചാരു
ത്തൊടെ പെട്ടെന്നു നൊക്കുന്ന നെരത്തിങ്കൽ. തിങ്ങും വിളങ്ങുന്ന പൊന്നി
ൻകിരീടവും കുണ്ഡലം കൌസ്തുഭം ശ്രീവത്സവും. അഞ്ജനമെയ്യും ഗദയും വന
മാലയും മഞ്ഞപ്പട്ടും ചതുൎഭുജവും. ഒന്നൊന്നിൽ ഭിന്നമായി കണ്ടൊരു
നരത്തഷ്ഠന്നുടെ സ്വാമി താനെന്നുറച്ചു. പിന്നെ നാരി വീണു നമസ്കരിച്ചു
ങ്ങിനെ പിന്നെ എഴുന്നീറ്റു കൃഷ്ണനെ രണ്ടു കരം കൊണ്ടു പിടിച്ചങ്ങു
ത്തിട്ടു കണ്ണീർ ഒഴുകിട്ടുടൻ. പൊൽക്കു ... തിരുമാറിടത്തിങ്കൽ
അക്ഷണം ചെർത്തിടിനാൻ. നാരായണൻ പുണർന്നിട്ടു ... വന്നെന്ന
താരിൽ മകളെ ... ഭാഗ്യമിതിമിതെ മറ്റൊന്നും വെണ്ട
തില്ലൊക്കെ ... കൊണ്ടൊക്കെ വെച്ചും. പിന്നെ നരപതിതെ
ന്നാട ... ദെവൻ. ദുഃഖിതനായ ... യായിന്നതി
ദ്രുപദ ... നിന്നെപ്പൊൾ ...
ഞെനങ്ങൾക്കു സങ്കടമുണ്ടാകയില്ലെന്നൊർത്ത്. അല്ലും പകൽ ... നൊന്തിട്ടു
നാൻ കെള്ക്കണെന്നാൽ പിന്നെ വിശ്വസിച്ചാൽ. വിശ്വാസം വന്നാൽ വെടികെ
യന്നുള്ളതും കല്മഷമാരിലുമുണ്ടാകയും. രണ്ടവസ്ഥയുമില്ലെന്നു ദ്രുപദ
നന്ദിനെ നന്ദനതൊരൊ തന്നാത്തതാവം. ദുഃഖം ... വരുത്തുന്നതെതാ
... മൃത്യു ... തെ. ഏതിൽ ... തന്നെ ...
ന്നിവെന്നുള്ളതും കണ്ടു ഞാനും. ഞാനിപ്പൊൾ തന്നുടെ തൊന്നും ... ക്കൽ ...
... തെതിരൊൎക്കും. ... ഞാൻ ചൊന്നതു ... ദ്രുപദതനയെ നിട
ത്തൊക്കയും പാലിച്ചിടെണം. മന്നിടത്തിങ്കലിരുന്നതിന്നിമിത്തമതിന്നൊട്ടുമുടനെ
പാന്നിട്ടുമിയും. നന്ദനനൻ തന്നെ ... തെടിത്തിരിക്കുന്നതിന്മന്നിടം പാലിപ്പാൻ മന്നാ

ടത്തിൽഃരക്ഷത്താനങ്ങവനെപ്പൊഴുമെന്നുരുക്മാംഗദപാലകനെക്കെട്ടാ
നതഃപൊരുകനാഗരിതമെൽകയറിട്ടുഭാൎയ്യന്തിയുംപിരപിനൊടെംമൊ
ഹിനിതന്നൊടരുളിദെവൻഷിന്നെഏകാദശിനൊയ്യുകൊള്ളാന്നിഃഎതന്ന
നിശിപകൽചിന്തചെയ്യുന്നവൻതന്റെപാപഹരംവരുവാൻഃമുന്നമെ
ഞാൻനിയൊഗിച്ചിതാകുന്നഎന്നതെല്ലാവരുംതെരിനായ്യംഃമൊഹമു
ള്ളൊരെല്ലാംനൊല്ക്കൊൾകെവെണ്ടതാപപാപങ്ങളെവെരറുപ്പാൻ.
എന്നടെചാരത്തുകമെന്നുള്ളതമിന്നവിശെഷിച്ചുചൊല്ലെണമൊഃഞ്ഞൊ
ഗിരയനനിവണ്ണമരുൾചെയ്താൻമൊഹിനിതാനുംപറഞ്ഞാളപ്പൊൾഃഭൂ
ലൊകനാഥദയാനിധെഎന്നുമയനിന്മുഖിൽവഞ്ഞതന്മ്പുരാനെഃവന്ദ്യമാ
ഹിൻനിയൊഗംകൊണ്ടുവണ്ണംപെരുപിലൊചനചെയ്തത്താനൊഃഞാത്മ
ഹാത്മ്യംവലതൊന്നാകനൊന്തിനെവിഷ്ണുംവരുത്തുവാൻകല്പിക്കയാൽഃ
ഏത്രയുംപൂരിച്ചപാപിയായതല്ലൊഞാൻമുഢവിലൊചനതെരിനാല്പം
എന്നടെപാവത്തെവെരറുത്തിട്ടുവാൻആധാരാവല്ലഭവെണ്ടതെന്നു.
× നീയൊഴിഞ്ഞില്ലഗതിയിനിദൈവമെകായാവിൻപൂനിറംമിന്നുംഭൊ
പാദരിഃഇത്തരവണ്ണംമൊഹിനിചൊന്നതുകെട്ടിയാൽദെവദെവശനരു
ളിച്ചെയ്തുഃഏകാദശിനൊറ്റുദ്വാദശിനാൾപകൽത്തിര ചിടന്നരഞ്ഞ
വർതാൻനൊററഫലംനിന്നക്കായിച്ചമഞ്ഞിട്ടുംനൊററിട്ടുകവെണ്ടതില്ല
ഞാനുംഃഎന്നെംവലന്ദുരിതംനിന്നക്കുംമൊരെരുംകാണുനന്ദഷികൈൾതിഃ
ഭെദംമനക്കാമ്പിലെല്ലതമുണ്ടാകൊല്ലനാരികുലമൌലെകെട്ടാലുംനീഃഇ
ത്തിനെയെല്ലാമരുളുന്നനെരത്തുമന്നവനാകുന്നരുക്മാംഗദൻഃനന്ദനത്തന്നെ
ഗഹത്തിങ്കൽവാഴിച്ചുതന്നടെഭാൎയ്യന്താനുമായിഃസന്താപംതീരുകഞ്ഞു
ടനങ്ങിനെസന്തൊഷവാരിധിതിരെമഷിഃചെന്താമരാക്ഷൻപദാംഭൊ
രുഹംകൂപ്പിത്തന്നിക്കൈപവിശത്തെമെലെറിഃതൽക്ഷണംവൈകുണ്ഠലൊ
കമെന്നുപുകലക്ഷ്മീരമണൻസമീപത്തിങ്കൽഃഭക്തജനത്തൊടുംകൂടിച്ച
ചിഞ്ചുഭക്തിയിൽസെവിച്ചുമെവിനാതനഃഎത്രയുമത്ഭുതമച്ചുതഭക്തി
യുംഭക്തവാത്സല്യംനിനയ്ക്കുന്നാൽഃഭക്തിയുതരായുള്ളൊർകളെരക്ഷിക്കമെന്ന
ഉള്ളതുകൊണ്ടുചെയ്കമെല്ലാഃഎപ്പൊഴുംനിമ്പാദപത്മയുഗങ്ങളെ
ൾപ്പൂവിൽവെച്ചിതൊകെതൊഴുതെൻഃഅത്യന്തനായാരന്ത്യക്കുത

മാർഗ്ഗക്കാവെതിരിക്കിവന്നത്യകാലെ: കെട്ടിയടിച്ചിഴച്ചിട്ടുന്നൊരുതരത്തെ
സംരക്ഷിച്ചുപാലിച്ചുകൊള്ളുംസ്വാമി: ലക്ഷ്മിപതിതന്നെശൌരെകൃഷ്ണനെദയാനി
ധെപുണ്ഡരീകലൊചനതത്പുരാതനെ: ഇപ്പോൾകൊണ്ടുകണ്ണിൽപുരതിലമ
ന്നിട്ടുംതെക്കുനാഥപൊരറിതെയ്തൊഴുതന്നൽ: അക്കഥതിന്നാവൃതംചൊ
ല്ലുന്നവർക്കുംഭക്തിയൊടെകെട്ടതുകേൾക്കുന്നൊർക്കും: ഉമകന്നന്യ
വിഷ്ണുമൂർത്തിനെചിന്തിക്കെണംവൈഷ്ണവയൊഗത്തിങ്കൽ: ശ്രീരംഗ
തിരുവിലനന്തശയനൽവാഴുന്നനാരായണൻപദംചെരുന്നവരെ:ശ്രീ.
ഇത്യേകാദശിമാഹാത്മ്യെ ഉത്തരത്ര്യാദ്ധ്യായഃ ശ്രീ.

Eekaadasi Maahatmyam-1

ഏകാദശിമാഹാത്മ്യം

P26 ~~78~~ 1

വാരണന്തന്നെമുഖനുംവാണിയുംപാദരെഴുംദെവകിനന്ദനനുംപാരിജ്ജെഷ്ഠാ
പ്യംഭോഗിശയനനുംപാരിജാണപിനാശനനും:ആദിമുഖവാനമഖനുംകാളിയും
ആരണാധിശനാംവാല്മീകിയും:വ്യാസനുമെൻഗുരുനാഥനുമെന്നുടെചെതസ്സിത
ന്നിൽമിരുതങ്ങണമെകാരുണ്യപൂരമെനിക്കരുളിടുവാൻചാരുസ്ത്രീപാദങ്ങൾകൂപ്പു
ന്നെൻഞാൻ:ഏകാദശിമാഹാത്മ്യത്തെപ്രകഷ്ഠാനൊരാശയുണ്ടുള്ളത്തിലുണ്ടാകുന്നു:ഈ
നംമഹാലൊകർചൊല്ലുമെന്നൊരത്താരുദിനതയുണ്ടുമെപൃരിക്കുന്നു:ദുഷ്ടനമെക്ക
രംകണ്ടാൽചിരിച്ചിടുംസജ്ജനമെല്ലാംക്ഷമിക്കുമത്രെ:പിന്നെക്കിളിപ്പതിൽക്കിടാ
ങ്ങിട്ടുള്ളൊരുടംനന്നായുള്ളത്തെഗ്രഹിച്ചിട്ടും:എന്നെതകൊണ്ടുംകിടക്കെണ്ടുചൊല്ലുവാൻപി
ന്നെശ്രീമാധവൻലീലയെല്ലാം:പാരിൽനരനായിപിറന്നാകിൽവെണ്ടതുനാരായണൻക
ഥചൊൽകയല്ലൊ:ചൊൽവതിനെതുംതാൻപാത്രമല്ലെങ്കിലൊചൊൽവതുഭക്തിയിൽ
കെട്ടിടെണം:രണ്ടിനുമാഗ്രഹമില്ലാത്തവരിന്നുകണ്ടാലുംനിചരിൽമൂത്തവൻതാൻ:നാ
രായണഹരിയെന്നുള്ളനാമത്തെയൊരാകിലുംജപിച്ചിടവെണം:പാരിഷുപാപ
ത്തെവെരുത്തിടുവാൻപൊരുന്നതിൽമിതെമറെരാന്നുമെ:ഞാനുരെരെഴുന്നഫല
വൃക്ഷങ്ങളുംപൂംകൂടിക്കലർന്നുള്ളനാമമല്ലൊ:ഏവർക്കുംമെല്ലൊരുമാമല്ലൊപാർക്കെ
ന്ത്യാൾനാമിന്നുസങ്കടമില്ലെന്നാകിൽ:ദൂരത്തുപൊകെണ്ടുമൊരൊന്നുംകൂട്ടെണ്ടു
തൊട്ടുംചൊദിക്കവെണ്ടതാനും:ആയിരംപശുദാനംദിനന്തൊറുംആറുസംവത്സരം
ചെയ്യുന്നതുംനാരായണൻതിരുനാമമൊരുദിനംനെരൊടെയൊന്നുജപിക്കുന്നതും:
രണ്ടുഫലങ്ങളുംതങ്ങളിൽതൂക്കിച്ചുകണ്ടാൽതിരുനാമമെറനല്ലൂ:ഭക്തിയിൽവന്നുള്ളൊ
രുണ്ടെന്നിരിക്കിലൊമുക്തിക്കുനാമങ്ങൾകൊണ്ടുപൊരും:ഭക്തിയില്ലാത്തവനെന്ത
ചെയ്താകിലുംമുക്തിക്കുവന്നിടുമെന്നവരാ:ഭക്തിമുക്കയാൽപണ്ടൊരുഭൂപതി
ക്കെത്തിയമുക്തിയെക്കെട്ടുകൊൾവിൻ:രുക്മാംഗദനെന്നുപെരായിട്ടുള്ളൊരുപ
ത്ഥ്വീശനുണ്ടായിപണ്ടുപാരിൽ:അന്നരവീരൻഗുണങ്ങളെച്ചൊല്ലുവാൻപന്നഗരാജ
നുംനാവുപൊരാ:കെല്പുപെലമ്പുമയൊദ്ധ്യയെന്നുള്ളൊരുനൽപുരിതന്നിലെമെവുംകാ
ലം:അപ്പുരിതന്നിലുള്ളൊരുതംപിന്നിച്ചാൽകെളെറുംനാകപുരിക്കതുല്യം:അങ്ങിനെ
യുള്ളൊരുമന്ദിരംതന്നിലെമംഗലമൊടുവസിക്കുംകാലം:സന്ധ്യാവലിയുള്ളഭാര്യയു
ന്താനുമായിവെൽത്താർശരലീലതന്നിൽനന്നായിപിത്തംമയങ്ങിമരുവുന്നകാ
ലത്തുരത്നമായുള്ളൊരുപുത്രനുണ്ടായി:ധർമ്മാംഗദനെന്നുപെരുമായങ്ങിനെനൃപ
ന്മെച്ചതൽവരുംകാലം:സന്തൊഷമാനസനായിക്ഷമണ്ഡലത്തിലെപസ്വരരാഷ്ട്രനാമ
ന്നവെല്ലാം:പുത്രനുംതാനുംതൻഭാര്യമാത്യരുംമിത്രരുംപൌരരുംലൊകരുമായി:
ഏകാദശിവെഗ്മനസ്സായിരുന്നുടൻഎകെചൊല്ലൊല്ലുന്നൂഭൂമിതന്നിൽ:പ്രത്യഹിപതി
കലധർമ്മത്തിനെതുമൊരിത്തിരിതാപംവരുത്തിടാതെ:പ്രത്യഹിവഴിപൊലെരക്ഷത
ചത്തിങ്ങിനെപ്രത്യഹിശനിവപ്പുംമെവുംകാലം:നമ്മന്തൊരുകുന്നാപൂമലക്കാവികൾ
ചെമ്മെപിരിഞ്ഞുള്ളൊപൂക്കളെല്ലാം:അന്നന്നുവന്നുമെത്തിക്കൊണ്ടുപൊയി
ന്നൊരെന്നുമറിഞ്ഞതില്ലെ:ചൊരരെന്നുള്ളിലുറപ്പുനരപതിയുരെന്നറിവ
തിനായൊരുനാൾ:മന്നവൻതാൻതന്നെമെല്ലവെചെന്നിട്ടുനന്നായിനൊക്കിച്ചതി
ൽക്കന്നെരം:നാകപുരത്തിലെനാരിമാരെല്ലാരുംവെഗമെഴുന്നവിമാനത്തിന്മെൽ:
ഏറിവന്നപൊടിയിറങ്ങിപ്പൂങ്കാവിങ്കൽഏറിയിരിപ്പൊരുപൂക്കളെല്ലാം:പാ

Ma I 778
UB TÜBINGEN